

⦿
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ
ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΘΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΧΑΜΕΡΙΟΥ

Αρ. Πρωτ.: 544

Ἐν Ἀρναίᾳ τῇ 7^ῃ Δεκεμβρίου 2015

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

(ὕπ' ἀριθμ. 6)

Πρός
Τόν Ἱερό Κλῆρο,
Τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τόν φιλόχριστο Λαό τῆς καθ' Ἡμᾶς Θεοσώστου Μητροπόλεως

Ἀδελφοί καί τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,
Χριστός γεννᾶται! Δοξάσατε.
Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.
Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε...

Ἐγερτήριο σάλπισμα, φωνή θριάμβου καὶ ἀγαλλιᾶσεως ἀντηχεῖ σήμερα κάτω ἀπ' τοὺς θόλους τῶν Ἐκκλησιῶν μας.

Χριστὸς γεννᾶται! Δοξάσατε. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη, ἡ μεγαλύτερη χαρμόσυνη ἀγγελία, τὸ πιὸ μεγάλο «εὐ-αγγέλιο», πού ἦταν δυνατό νά δώση ὁ Θεὸς στὸν ἄνθρωπο, ὁ οὐρανὸς στή γῆ, ὁ Πατέρας στὰ τέκνα Του. Ὁλόκληρο τὸ εὐαγγέλιο τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερις λέξεις: *«ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο»*.

Χριστοῦγεννα! Σταματᾷ ὁ νοῦς μας, ἐξίσταται ὁ λογισμὸς μας, καθὼς μέ ἱερὴ κατάνυξη ἀτενίζουμε τὸ ἄχραντο Μυστήριο τῆς Θείας Οἰκονομίας. *«Αἴνιγμα θεῖο καὶ μυστήριο»* εἶναι κατὰ τὸν Μέγα Ἀθανάσιο ἡ ἐνανθρώπησι τοῦ Θεοῦ. Ναί, τὸ μυστήριο τοῦτο τὸ *«χρόνοις σεσιγμένον αἰωνίοις»* ἐξακολουθεῖ καὶ σήμερα νά εἶναι ἀπρόσιτο καὶ “ξένο” στὸν νοῦ μας καὶ νά ἀπαιτῆ τὴν ὑποταγὴ στὴν οὐσία του. Μόνο μέ τὴ σιωπὴ τὸ ὑπέρλογο γνωρίζεται καὶ μόνο μέ τὴ σιγὴ τὸ ἀπρόσιτο γίνεται μεθεκτό καὶ τιμᾶται: *«Τὸ ὑπὲρ φύσιν σιγῆ τιμάσθω, οὐχ ὡς φευκτόν, ἀλλ' ὡς ἀπόρρητον καὶ σιωπῆ τιμᾶσθαι ἄξιον»*, γράφει ὁ ἱερός Χρυσόστομος.

Ὅμως τοῦτο τὸ Μέγα Μυστήριο πού χώρισε στὰ δύο τὴν Ἱστορία, ἐνῶ μένει ἀπόρρητο καὶ ξένο στὸν ἀνθρώπινο νοῦ, ἐν τούτοις τυγχάνει οἰκειοποιήσεως μέ τὴ δύναμη τῆς καρδιάς.

Ἡ Σάρκωσι τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν Γρηγόριο τὸν Θεολόγο σάν “σεισμὸς γῆς”. Ὁ Θεὸς ἔγινε ἄνθρωπος γιὰ νά ἐπαναφέρῃ τὸν ἄνθρωπο πρὸς τὸ ἀρχέτυπό του, πρὸς τὸν Δημιουργό του, ἀλλὰ καὶ τὴν κτίσι οὐλόκληρη, γιὰ τὸν Αὐτὸς εἶναι τὸ πρῶτο θεμέλιο καὶ ἡ βάση της.

Ἀδελφοί μου, μέ τὴν ἔνσαρκη οἰκονομία Του ὁ Χριστὸς σημάδεψε τὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἔδωσε καὶ σκοπὸ καὶ ἀξία. Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς μᾶς βεβαιώνει ὅτι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ μιά φορά σαρκικά γεννήθηκε, ὅμως πάντοτε θέλει καὶ γεννιέται καὶ σκηνώνει καὶ γίνεται βρέφος καὶ κατοικεῖ μέσα στίς καρδιές ὅσων θέλουν καὶ τὸν ἀναζητοῦν, διαπλάθοντας τὸν Ἐαυτὸ Του μέσα τους μέ τὸ ὕψος τῶν ἀρετῶν: *«Ὁ τοῦ Θεοῦ Λόγος ἐφάπαξ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς, ἀεὶ γεννᾶται θέλων κατὰ πάντα τοῖς θέλουσι καὶ γίνεται βρέφος, ἐαυτὸν ἐν ἐκείνοις διαπλάττων ταῖς ἀρεταῖς»*. Ἡ βαθύτερη κατανόησι τοῦ Μυστηρίου εἶναι τοῦτο: τὸ νά καταλάβουμε πὼς ἡ Σάρκωσι τοῦ Λόγου ἔγινε δική μας θέωσι, ἡ Γέννησί Του ἔγινε δική μας ἀναγέννησι, ἡ φτώχεια Του δικὸς μας πολιτισμὸς. Ὅταν κανεὶς νοιώσι βαθειὰ τίς σώζουσες αὐτέσι ἀλήθειες κυριεύεται ἀπὸ ἄρρητη εὐγνωμοσύνη κι ἄπλετη συγκίνησι. Δάκρυα ἔρχονται καὶ μυρώνουν τὰ πρόσωπα καὶ ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸ κόσμον τοῦ ἀνθρώπου ἀναπηγάζει αὐθόρμητα ἡ μαρτυρία γιὰ τὴν ψυχικὴ συμμετοχὴ στὸ Μυστήριο.

Χριστούγεννα σημαίνει ότι χρειαστήκαμε ένα μεσίτη για να μᾶς ἀνεβάση στὸν Θεό κι αὐτός εἶναι ὁ Χριστός μας. «Ένας εἶναι ὁ Θεός, -θά 'πῆ ὁ οὐρανοβάμων Παῦλος- ἕνας καί ὁ μεσίτης μεταξύ Θεοῦ κι ἀνθρώπων, ὁ Ἰησοῦς Χριστός πού ἔγινε ἄνθρωπος» (Α' Τιμ. Β' 5). Κι ἐρμηνεύει καταπληκτικά ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὅπως, λοιπόν, ἔγινε ἄνθρωπος ὁ Χριστός μας, ἔτσι ἦταν καί Θεός. Ὡς ἄνθρωπος μόνο δέν θά μπορούσε νά γίνῃ μεσίτης, γιατί ὄφειλε νά εἶχε κοινωνία καί μέ τόν Θεό. Ὡς Θεός μόνο, πάλι δέν θά μπορούσε νά γίνῃ μεσίτης, γιατί δέν θά τόν ἐδέχοντο ἐκεῖνοι πού γιά χάρη τους μεσίτευσε. Ὁ μεσίτης ὀφείλει νά ἔχει κοινωνία καί μέ τούς δύο, ὑπέρ τῶν ὁποίων μεσιτεύει. Χαρακτηριστικό γνώρισμα τοῦ μεσίτη αὐτό εἶναι: τό νά μετέχη καί νά ἔχη κοινωνία καί μέ τούς δύο πού ὑπέρ τους μεσιτεύει. Ἐάν ἔχη κοινωνία μέ τόν ἕνα κι εἶναι ἀποκομμένος ἀπό τόν ἄλλο, τότε δέν εἶναι μεσίτης». Καί καταλήγει ἡ χρυσόγλωσσος θεία μέλισσα: «Ὅπως ἀκριβῶς φέρει ὁ Χριστός τήν ἀνθρώπινη φύση, γιατί πρὸς ἀνθρώπους ἐρχόταν, ἔτσι φέρει καί τή φύση τοῦ Θεοῦ, διότι ἀπ' τόν Θεό ἦταν ἀπεσταλμένος!»

Αὐτό πού δέν γίνεται ἀπό ἀνθρώπους πρὸς ὁμόφλους τους, αὐτό προσφέρθηκε ἀπό τόν Θεό σέ μᾶς· γι' αὐτό τά Χριστούγεννα ἡ Ὁρθοδοξία προσκυνάει αὐτόν τόν Μεσίτη «πού ὡς ἱερό ἐξιλαστήριο θύμα, ἀπαλλαγμένο ἀπό κάθε σπίλο, παραδίδει τό ἴδιο Του τό σῶμα στὸν θάνατο, γιά ν' ἀφανίση τόν θάνατο ἀμέσως, ἀπ' ὅλους ὅσους ἔφεραν τό ἴδιο μέ Αὐτόν σῶμα, προσφέροντας τήν κατάλληλη θυσία» (Μέγας Ἀθανάσιος).

Μά, πέρασαν δύο χιλιάδες χρόνια περίπου ἀπ' τήν εὐλογημένη ἡμέρα τῆς Θείας Σαρκώσεως. Κι ὁμως σήμερα, παρά τό γεγονός ὅτι ὁ ἄνθρωπος περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἔχει ἀνάγκη νά γεννηθῆ μαζί μέ τόν Θεό στό Σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ὁ ἄνθρωπος ὁ σημερινός παρουσιάζει τήν ὄψη ἑνός μίζερου καί ρακένδυτου ζητιάνου πού ἐκλιπαρεῖ τήν ἀνθρώπινη σοφία καί διάνοηση, πού προσκυνάει τόν στεῖρο ὀρθολογισμό καί ἀποθεώνει τήν κοντόφθαλμη τεχνολογική “αὐτάρκεια” τοῦ ἐπιστητοῦ γιά νά λύση τά προβλήματα πού τόν συγκλονίζουν καί τείνουν νά τόν ἀφανίσουν, νά τόν πνίξουν.

Σ' αὐτόν τόν ἄνθρωπο, τόν ἀναζητητή τῆς χαρᾶς καί τῆς εὐτυχίας, ἀπευθύνεται σήμερα ἡ ταπεινή πατρική μου καρδιά καί τόν παρακαλεῖ λέγοντας:

Ἀδέλφια μου, Χριστός ἐπί γῆς, ὑψώθητε! Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε! Ἄν θέλουμε νά νοιώσουμε τά ἐξαισία γεγονότα τῆς Ἁγίας Νύχτας καί νά γευθοῦμε τό μέγεθος τῆς γιορτῆς, ἄς γονατίσουμε μέ θάμβος μπροστά στό Θεῖο Βρέφος, ἄς ἀνοίξουμε διάπλατα τίς πύλες τῆς καρδιάς μας, ἄς ἐτοιμάσουμε τόπο γιά τή δοχή καί τή γέννα τοῦ Θείου Ἀναμενόμενου καί σάν τά χερουβεῖμ ἢ καλύτερα μαζί μέ τά

χερουβείμ, μαζί μέ τούς βοσκούς καί τούς σοφούς τῆς Ἀνατολῆς ἅς ἀναπέμψουμε τόν ὕμνο τόν Δοξαστικό: «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*»!

ΧΡΙΣΤΟΣ ΕΤΕΧΘΗ!

ἈΛΗΘΩΣ ΕΤΕΧΘΗ!

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝᾶ 2015

Μέ χριστουγεννιάτικες πατρικές εὐχές καί εὐλογίες

Ὁ Ἐπίσκοπος καί πνευματικός σας πατέρας

† *Γερισσοῦ Θεοκλήτος*

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὄρους καί Ἀρδαμερίου

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

